

As 't weer 'n mooie leerdag was,
 Toe moste ze nei de skeipe,
 Ze leerde hem van 't Texels ras
 En van de steert of te knaipen.
 Maar toe ze op overhouwers wees,
 Zai Raindert zonder skromen;
 „Dat was ik misskien ok altaid weest,
 Was ik jou niet teugen komen.”
 Nou, zai ze „men jô-en das 't allerminst,
 Wat je overhouwe is immers winst.”

't Leste gingen ze nei de bouw,
 En op de bouw stond 'n boetje,
 Weerin, as 't soms er 's reeg'nen wou,
 'n Plaas was voor 's werkmans goedje.
 Deer gingen ze samen efkes in,
 Ze mosten toch alles bekaike,
 Nou alles was goed deer nei der lui zin,
 Niks of 't zou Raindert wel laike.
 En die leste les het de deur dicht dein,
 Want daags deer an mocht ie al bruigom zijn!

S.

v. B. B.